

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **J. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.10.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 9.7.2012, **o zamítnutí žádosti o invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.10.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 9.7.2012, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 27.6.2012 není invalidní, neboť podle uvedeného posudku poklesla její

schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 30%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě žalobkyně ze dne 30.8.2012. Podle tohoto posudku žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí pouze 20%, a to podle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala nedostatečné zjištění svého zdravotního stavu. První problémy s páteří u ní nastaly v roce 2009, kdy byla tři měsíce práce neschopná a poté byla pod stálým užíváním analgetik. Následovaly hospitalizace, kdy dostávala kapáky a léky, což ovšem vydrželo jen krátkou dobu. Žalobkyně poukázala dále na to, že prodělala operaci lupavého prstu a dnem 14.6.2012 s ní zaměstnavatel rozvázal pracovní poměr. Má stále bolesti, časté hospitalizace, užívá opiáty a musela vyhledat pomoc psychiatrické ambulance, neboť to došlo tak daleko, že začala mít sebevražedné úmysly.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.10.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 22.2.2013 a doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 16.5.2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že dne 13.6.2012 podala žalobkyně žádost o invalidní důchod. Dne 27.6.2012 posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné se závěrem, že žalobkyně není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti činil podle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1, písm. c) přílohy k vyhlášky č. 359/2009 Sb. 30%. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 9.7.2012, kterým žalobkyně žádost o invalidní důchod zamítla.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně dne 16.7.2012 námitky, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, a to na základě posudku o invaliditě žalobkyně ze dne 30.8.2012, jak shora uvedeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace předložené žalobkyní s podanou žalobou i při jednání posudkové komise, včetně dokumentace nacházející se v posudkovém spisu OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně bolestivý syndrom bederní páteře

s významnou dysfunkcí, jednoznačně bez kořenové symptomatologie. Rozhodující zdravotní postižení shora uvedené PK MPSV ČR podřadila pod přílohu k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. b), podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20%, k čemuž dodala, že horní hranicí této položky použila i s přihlédnutím k nově prokázané depresi a úzkosti. K uvedenému posudková komise doplnila, že u žalobkyně nebyla prokázána závažná porucha statiky a dynamiky páteře, nebyly prokázány projevy kořenového dráždění, poškození nervu, nebyly prokázány parézy, výrazné svalové atrofie, poruchy hybnosti dolních končetin ani závažné poruchy svěračů. Její zdravotní stav nebylo možno hodnotit položkou 1 písm. c) ani položkou 1 písm. d). Nově prokázána depresivní fáze a úzkostná porucha je krátkého trvání, je léčena pod dohledem psychiatra a sociální fungování žalobkyně zatím výrazněji nenarušuje. Na žádost posudkové komise bylo provedeno nové neurologické vyšetření, včetně EMG a nález odpovídající event. postižení kořenového charakteru nebyl verifikován. Na těchto závěrech posudková komise setrvala i v doplňujícím posudku ze dne 16.5.2013, v němž uvedla, že odborná vyšetření a to lumbální radikulografie dne 6.6.2012 v rámci hospitalizace na neurochirurgické klinice Fakultní nemocnice Ostrava, vyšetření neurologické ambulance MUDr. K. ze dne 4.1.2013 i propouštěcí zpráva neurochirurgické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava ve dnech 24.1.-30.1.2013 neprokazují závažné porušení jednoho nebo více úseků páteře a neprokazují kořenové dráždění. Známky poškození nervu nebyly prokázány. K námitce žalobkyně ohledně odlišného ohodnocení poklesu pracovní schopnosti provedeného lékařem OSSZ v Karviné posudková komise uvedla, že toto posouzení bylo nadhodnoceno za situace, kdy nebylo prokázáno poškození nervu.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 10.10.2012 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře - neurologa. Dle názoru krajského soudu je uvedený posudek PK MPSV ČR dostatečně objektivní, vyčerpávající a přesvědčivý. Doplňující posudek ze dne 16.5.2013 pak stručně, ale jednoznačně odpovídá na otázku rozdílného posudkového závěru lékaře OSSZ v Karviné.

Jelikož u žalobkyně k datu 10.10.2012 nešlo o žádný stupeň invalidity žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 9.7.2012, jímž původně žádost žalobkyně o invalidní důchod byla zamítnuta.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 20. června 2013

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček